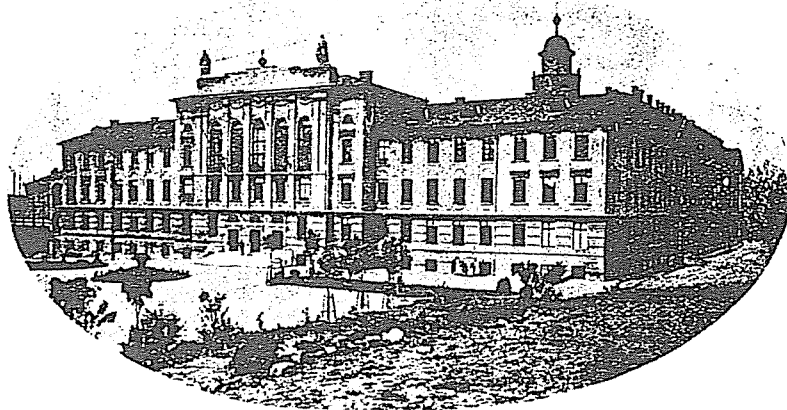

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

1996/1

" Ő s e i n k h a z a t a l á l á s a "

Ezzel a címmel lehetne talán legtömörebben kifejezni annak a színes oltáráblaknak látni- és mondanivalóját, amelynek Nagy Sándor (1868-1950) gödöllői festőművéstől rajzlap nagyságban hátramaradt színes vázlatát, tizenöt négyzetméterre felnagyítva, L. Szabó Erzsébet kivitelezett a gödöllői premontrei kápolnában. Ez a hatalmas színpompás kép arra kényszeríti a belépőt, hogy leüljön, és engedje hatni magára a megnyugtató aranybarna és zöld színözönt. A kép felső hajlatában napfényben lebegő Lélek-galamb szinte magához vonzza a nézőt, aztán a zubogó vizek levezetik a szemet a két, révületbe esett lovas vitézhez. A kép alján olvasható latin feliratot: "Credo in Spiritum Sanctum", jobbról és balról két-két színes kisebb üvegablak értelmezi, a Bibliából (Izaiás XI. 1-3) vett magyar idézetekkel: "Bölcsesség, Értelmelem, Tanács, Erősség, Tudás, Jámorság, Istenfélelem Lelke", a nagyablakhoz hasonlóan napsugaras és kék színeket sugározva.

Az üvegablak alatt elhelyezett réztábla pedig azt jelzi, hogy ezt az emléket a Premontrei Öregdiákok Egyesülete a honfoglalás 1100. évfordulójára készítette el. Ebben a színpompás környezetben mondjuk majd el az idei Szent Norbert-i találkozón a hálaadó misét, erre hívlak benneteket szeretettel itthonról, a határokon túlról, és a Nagyvilág messzi tájairól.

Gödöllő, 1996. tavaszán

Fényi Ottó

O. Praem perjel, igazgató
az Egyesület elnöke

ÉVFORDULÓRA

EGY ELVESZETT ÉRETTSÉGI TABLÓ ALÁ

1924 - 1931

Olyan út nincs mely visszavisz,
Foghíjas már a névsor is.
Keresnénk, hol? Itten vagy Ott,
A tegnappá lett holnapot.

Ahogy nézem még meg van a keret,
A kép, a kép az régen kiesett.
A képen egyszer rajta voltam én,
De a keret már régen nem enyém.

1928 - 1936

Még nézem ki, hol, merre van,
Még csak megvolnék jómagam,
Fülembé visszacsengenek
Rég hallott és kedves nevek.

A szem körülnéz, félénken kutat
Elmúlt időt és elveszett utat.
Ha visszamennék? de vajon hova?
Még áll a ház, de hol az iskola?

1934 - 1941

De már van aki nem felel,
A földben van, felette jel
Hirdeti eltűnt nyomtalan
És nincs szava, csak árnya van.

A lélek érzi mit nem lát a szem,
A távlatot a múltó életen.
Volt éveket s az immár sirbaszállt
Volt társakat és rég volt paptanárt.

1938 - 1946

Talán korán e sirató,
Vagyunk, volnánk, mi itt a szó,
Milyen ige fejezi ki,
Hogy van de már meg valaki.

Úgy visszahívnám őket: jőjjetek,
Most elkelnek a segítő kezek.
Ami lezárult negyven év előtt,
Romok fölé most húzunk új tetőt.

1944 - 1951

Ma még itten elmondanám,
Hogyan is volt az hajdanán,
De hol vannak a vén padok,
Honnan hívtuk a holnapot.

Megújhdott időkben új dolog
Emelni újra otthont, templomot.
Verni hidat embertől Istenig,
Talán időnkől ennyi még telik.

Eljött a holnap s azalatt
A tegnap lassan elmaradt.
Míg mult évekre néz a szem,
A végesből lesz végtelen,

S ha nem telik, ha mi is elmegyünk,
Majd lesz ki eljön és segít nekünk,
Új nemzedék nő poraink felett
Befejezni az áldott kezdetet.

Óriássá tágul az idő,
És benne minden egyre nő,
Tanár, diákkor, tanulás,
S egy régi kedves ballagás

Mert Istennél nem áll meg semmi sem;
Véges időn az Isten végtelen.
Mit áldásával a kezünkbe ad,
A századok során át megmarad.

Most egybeolvad, s mint a táj
Gyönyörködtet és sohse fáj,
Elandalit, de nehezen
Nézem, mert kicsit könnyezem.

A kép kihullt, de megvan a keret,
Új kép kerül az elveszett helyett,
S rajta leszünk mind: mult és a jövő,
Az érkező is meg az elmenő.

SIK SÁNDOR: A LEGNAGYOBB MŰVÉSZET

A legnagyobb művészet tudod, mi?
Derűs szívvel megöregedni.
Pihenni ott, ahol tenni vágyol,
Szó nélkül tűrni, ha van, aki vádol.
Nem lenni bus, reményvesztett,
Csendben viselni a keresztet!
Irigység nélkül nézni végig
Mások erős, tevékeny életét.
Kezedet betenni öledbe,
S hagyni, hogy gondod más viselje.
Ahol segíteni tudtál régen,
Bevallani nyugodtan, szépen,
Hogy erre most nincs erőd,
Nem vagy olyan, mint azelőtt,
S járni amellettt vidáman,

Istentől rádszabott igádban.
De ezt a békét honnan vegyük?
Onnan, -ha azt erősen hisszük-.
Hogy a teher, mit vinni kell,
Az égi honra készít el...
Ez csak a végső simítás,
A régi szíven, semmi más!
Ez old fel minden köteléket,
Ha a világ még fogna téged.
Az Ur nem szűnik meg tanítani,
Azért kell sok harcot vívni
Idősen is, mig csendesen,
A szív az Urban megpihen,
S kész vagy az ő kezéből venni,
Hogy minden ő, s te nem vagy semmi!

Hajnal Imre Zsigmond

gyémánt-misés premontrei atyának

Pannonhalma Vár 1, Szociális Otthon Fax. 06-96-470-011

Hajnal Imre Zsigmond főtisztelendő úrnak

*a gödöllői premontrei gimnázium volt igazgatójának
pappászentelésének 60. évfordulóján*

Kedves Zsiga Bácsi!

Egykori intézetünk képével díszített levélpapíron köszöntjük áldozópappá szentelésének 60. évfordulóján. Szeretettel és hálával gondolunk vissza mint volt tanárunkra, prefektusunkra, később igazgatónkra és rektorunkra, sőt még az egykori, a gödöllői fácánosi sportpályán velünk futballozó Zsiga bácsira is visszaemlékezünk.

Velünk való sok fáradozásáért és törődéséért adjon a Jóisten viszonzásul Zsiga bácsinak testi és lelki erősítést a sokasodó évek terheinek elviselésére. Ezt kívánják hálás szívvel itthon és a nagyvilágban szétszóródott

1995. december 29-én

egykori gödöllői tanítványai

Akinek útja Pannonhalma közelében vezet, keresse fel a megöregedett, de mindenkire jól emlékező HAJNAL tanár urat. Látogatásunkkal örömet szerezhetünk még számára.

Mádl Ferenc emlékezése Klebelsberg Kunóra

A közelmúltban tudományos konferenciákkal emlékeztek Klebelsberg Kunó születésének százhuszadik évfordulójára. Ma, amikor az oktatás- és kultúrpolitika — remélhetően nem több, mint — négy szűk esztendejét éljük, emlékeztünkbe kell idéznünk azt az elődöt, akinek munkásságát évtizedekig elfeledték, elfeledtették, sőt, rossz színben tüntették fel. Amit 1990 után oly sokan félreértettek, szorongatónan időszerte kíváncsiak: nemzeti oktatás- és művelődéspolitikai képes olyan eredményeket és eredményeket felmutatni, amelyek hozzáadott értéket jelenthetnek a leginkább csak szavak szintjén létező európaisághoz. Nem akkor járunk helyes úton, ha másutt kudarcot vallott vagy idejétmúlt oktatási és művelődési politikát követünk, netán arra törekszünk, hogy „magasan kvalifikált” termelő szak-rabszolgákká tegyük a felnövekvő ifjúságot. Akkor járunk el helyesen, ha az óvodától az egyetemig tág szellemi horizonttal rendelkező, a korszerű tudást alkotó módon a teljes világképbe befoglaló, tevékeny, nemzeti önkarrattal bíró embereket és ennek megfelelő szellemi közeget alakítunk ki.

Gróf Klebelsberg Kunó 1922 és 1931 között volt Magyarország valóságos közoktatási minisztere.

Valóban felelős utódainak mindig látniuk kellett, hogy ezen a területen országos felelősséget csak átfogó oktatáspolitikai, kultúrpolitikai illetve tudománypolitikai elképzelésekkel, cselekvési programmal és határozott kiállással lehet vállalni. Mutatják ezt az ő elődei is; Eötvös Loránd vagy Eötvös József, akik miniszterként a magyar oktatásügy és a magyar felsőoktatás, illetve tudomány felvirágoztatása — ha tetszik, modernizálása —, európai szintre emelése érdekében nagy, átfogó programokat (törvényalkotási és más, főleg iskola-, egyetem- és intézményépítési programok) valósítottak meg. Ezeknek a programoknak része volt a tanító és kutató nemzedékek méltó anyagi megbecsülése és a szellemi feltételek megteremtése. Tudták és ismételtlen megfogalmazták: nehéz időkben is ezen területek preferált fejlesztése teremtheti meg a kiutat, ígérheti a fejlődés feltételeit.

Népiskolától egyetemig

Klebelsberg Kunó kultuszminiszteri, oktatás- és tudománypolitikai tevékenységét is ez az átfogó, az egész szféra fejlesztésében preferenciákat igénylő, támogatást kereső és megteremtő stratégiai gondolkodás jellemezte. Mindenekelőtt a nagy közoktatás fejlesztésében elért nagy jelentőségű lépéseire, hiszen az ő munkássága idejére esik a magyar közoktatás történetének egyik legnagyobb szabású reformja, a nyolc osztályosra tervezett általános népiskola koncepciójának bevezetése, a tanyasi iskolák rendszerének kiépítése, általában az iskolaházak fejlesztése és iskolák építése, a polgári iskolai tanárképzés reformja. Az ő nevéhez fűződik a magyar felsőoktatás jelentős mértékű fejlesztése: a pécsi és a szegedi egyetem megindítása, illetve jelentős mértékű fejlesztése. Említésre méltó az építészeti területén megcélzottként kifejtett tevékenysége:

Az egyházak közreműködése nélkülözhetetlen

Hangsúlyozni szükséges, hogy a kultúrában, a tudományban és az oktatásban szükséges áldozatok részben társadalmi, tehát privat erőkből származnak, de a mi viszonyaink között rendkívül fontos az állami erőfeszítések növelése is. Ez olyan tanulsága e korszak kormányzati politikájának, amelyet ma is jobban kellene szeretni és a gyakorlatban figyelembe venni. A Trianon utáni lerongyolódott Magyarország akkor ezt megtette, s ma is érezzük ennek előnyeit.

Klebelsberg kultúrpolitikai, oktatáspolitikai tevékenységének másik, mindenképpen kiemelésszerű elem: korszerűen választott az állami oktatás, a helyi önkormányzati oktatás valamint a nem állami, tehát magán- illetve az egyházi iskolák oktatásban betöltött szerepére. Úgy fogalmazott: a kultúrpolitika Magyarországon nem mondhat le a történelmi egyházak közreműködéséről.

Ma, amikor annyira szükséges az európai erőkkel szembeni gondolkodás erősítése, kultúránk, oktatásügyünk fejlesztése az európai és a nemzeti hagyományok alapján, szükséges a klebelsbergi tanulságokat számbavenni. Nagyon is időszerű ma Magyarországon az az igény, hogy a két szféra (a nem állami és az állami) erőfeszítéseit ne csak a hideg tolerancia, hanem a tényleges, kölcsönös együttműködés és nagyrabecsülés jellemezze. Jobban kellene segíteni a magán-erőfeszítéseket, növelni az egyházi intézmények számát a magyar oktatásügyben. Fejlett nyugati orszá-

gokban ezek aránya nem egy helyen eléri az 50 százalékot. Még Amerikában is igen jelentős mértékben, köztük híres egyetemek működnek a magán-szférában és egyházi alapítású intézményekként. Magyarországon még csak néhány százalék erejéig erősödött meg ennek a szférának a jelenléte. Amikor a magyar kultúr- és tudománytörténet, a magyar oktatás és kormányzati erők olyan kiemelkedő alakjaira emlékezünk, mint Klebelsberg Kunó illetve elődei: Eötvös József és Eötvös Lorándra, s büszkék vagyunk alkotásaira, arra, tevékenységük milyen fellendülést hozott az országban, nem feledkezhetünk meg arról, hogy ezen eredményeknek része az a koncepció, amely a nem állami erőknek, a magániskoláknak, a magánegyetemeknek, a magánkezdemenyezéseknek és ezen belül különösen a történelmi egyházaknak az oktatási szerepére vonatkozik.

A keresztény Európa pajzsa és végvára...

Ebben az esztendőben emlékezünk magyar népünk arra a kiemelkedő történelmi eseményre, amikor őseink ezeregyszáz évvel ezelőtt bejöttek a Kárpát-medencébe, ahol a gondviselő Isten jó-ságából szép hazát nyertek. Ezt a földet egy évszázad alatt hazává és országgá formálták, majd zivataros századokon át védelmezték. Őseink mindig abban a meggyőződésben éltek, hogy Magyarország a keresztény Európa pajzsa és végvára.

Népünk a gondviselő Isten aján-dékának és áldásának tekintette hazáját. A honfoglalás évtizedeiben ez a föld olyan terület volt, ahol más népek nem tudtak tartósan megmaradni és államot alapítani. A magyarok pedig megélhetést és megnyugvást találtak itt. Nem hatalmas hadjáratok véreszteséges csatáiban foglalták el ezt a földet, hanem békésen együtt éltek és keveredtek az itt maradt lakossággal. Ekkor formálódott a magyarság más népeket befogadó nemzetté, és ez végigkísérte egész történelmünket.

A gondviselő Isten művét ismerhetjük fel abban is, hogy az ősök szokásaihoz ragaszkodó nép hitvilága és erkölcsi értéke közel állt az evangéliumi tanításhoz. A magyarok lelkét, mint jó földet, már előkészítette az Evangélium magvetésének befogadására az egyistenhitre mutató vallásosság, a családi élet erkölcsi-nek megbecsülése, a büntudat és bűnbánat lelkiismeretet alakító ereje. A Kárpátok felé vándorló őseink kapcsolatba kerültek a bizánci kereszténységgel, amelynek jelenlétét megtapasztalták új hazájukban is. A magyarok szívéhez rövid idő alatt utat talált a krisztusi tanítás. Ősi imáink kifejezésvilága, a faragások, a díszítések motívumai, és a kereszténység előtti kultúránk más elemei tovább éltek az új hitben, és gazdagították a vallásosságot.

A magyarok letelepedését segítette az európai népek mélyszégyenű válsága is. Kelet és Nyugat keresztényei között szakadás támadt. Róma és a pápaság politikai krízisektől szenvedett, Nagy Károly keresztény birodalma szaka-dozott. A történelem Ura nagy meg-rázkódtatások között készítette elő Európa megújulását. A kereszténység nemzetek vallási megtisztulása, az új nemzetek Krisztus hit-ért való megtérése ebben az évszázadban vajúdott és született meg. E folyamatban lett a kalandozó magyar nemzetségekből országot alapító keresztény nemzet. A magyar nép megtérése hozzájárult Európa békéjéhez, megújulásához és új rendjének megszilárdításához.

A magyar honfoglalás és letelepedés ideje egész Európa evangeli-zációjának nagy korszakához tarto-zik. A földrészt egysége, népeinek egymást elfogadása ebben a misszióban született meg. A magyarság Európa népeinek családtagja lett, elfogadott testvérnép, amely más népekkel való kapcsolatát éppen kereszténysége által tudta megszilárdítani. Ami a honfoglalással el-kezdődött, azt egy évszázaddal később Szent István királyunk fejezte be, aki országot szervezett, egyház-megyéket alapított, szerzeteseket telepített le.

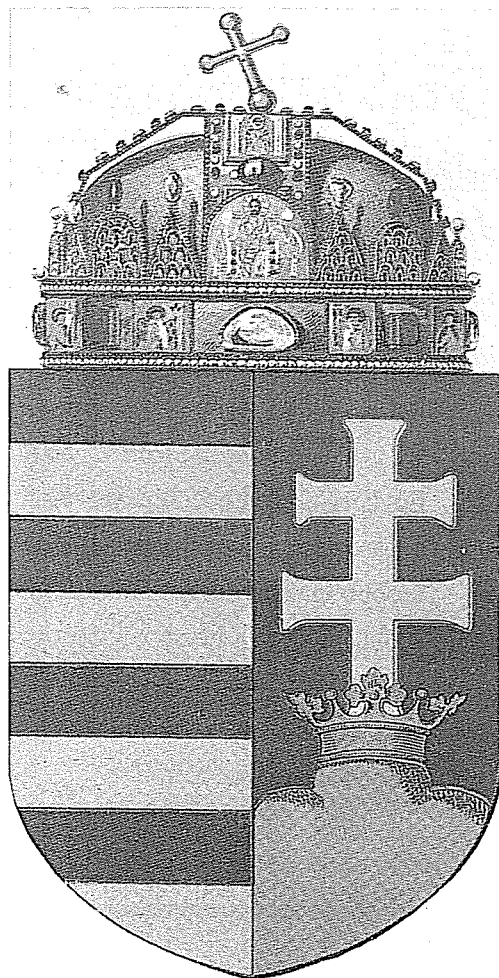
Amikor a honfoglalásra emléke-zünk, szeretett híveink emlékezté-be idézzük azokat az eseményeket, amelyek során a gondviselő Isten a kereszténység felvételére és az Anyaszentegyház közösségébe ve-zette őseinket. Ma, ezer év múltán hasonlóak a feladataink. Kereszténységünknek meg kell újulnia, hogy meggyőzően hirdethessük az Evangéliumot. Szentatyánk, II. Já-nos Pál pápa ezért sürgeti Európa újraevangelizálást.

Egykor a honfoglaló magyarok közé bátor és áldozatos misszionáriusok érkeztek. Ma arra van szükség, hogy a magyar keresztények — papok, szerzetesek és világiak — bátor tanúságtétellel és áldozatos szeretettel segítsenek mindenkit, aki hazánk polgára és vendége, vagy aki itt talál menedéket. Megújult élettel mutassuk meg nekik a krisztusi élet gazdagságát, hogy jövőjük és üdvösségük érdekében ők is felismerjék és elfogadják azt. Nemzetünk történelme és mai keresztény küldetésünk egyaránt erre kötelez minket. Isten áldása és a Magyarok Nagyasszonyának köz-benjárása segítsen mindannyiunkat, hogy magyar népünk újraevangelizálásán eredményesen munkálkod-hassunk.

Ezeréves a katolikus iskola Magyarországon

Minden bizonnyal Pannonhalmán indult katolikus oktatás, melynek ragyogó eredménye, hogy egyik első diákja, Szent Imre herceg, a magyar tanuló ifjúság védőszentje lett. Innen indult ki a magyarság vallás-erkölcsi nevelése.

Mert annak, hogy mi még élünk Európa szívében, ezt ennek köszönhetjük. Össze kellogniuk a családoknak és minden hívő magyar-nak, hogy ifjúságunk lelkében építsük Isten szent templomát. Ezért a nemes célért küzdött és szenvedett annyit: mindhaláláig Mindszent József bíboros hercegprímás atyánk.

Kezdjük hálaadással

1896. január 1-én, az ország valamennyi templomában hála-adó istentiszteletet tartottak a millennium alkalmából. Most, a honfoglalás 1100. évfordulójához érkezve, illő, hogy mi is hálaadással kezdjük az évet, hozzáadva dédapáink emlékezéséhez egy szörnyű századot. Há-lát adhatunk, hogy két világhá-borút és számos más borzalmat követően, ha kissé szárnyasze-getten is, de ismét cselekvő és hálaadó lélekkel kezdhetünk egy új évet.

Mindannyiunknak elsődleges gond-ja kell legyen a magyar jövő záloga, gyermekeink vallásos nevelése. Az Úr Jézus erre is utal: „Bizony mon-dom nektek, amit a legkisebb testvé-reim közül egyet is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25,40) **Regőczy István**

A katolikus iskolák — a keresztény családi otthonok mellett — mindig is fontos szerepet töltöttek be gyermekeink és ifjúságunk tanít-ásában és nevelésében. Az állami támogatás a költségeknek csak egy részét fedezi, ezért élet-mentő lehet a hívek segítsége.

vitéz KATONA SÁNDOR:

HONFOGLALÁSUNK

Nemzetegyesítés és Honalapítás

Az, ahogyan Árpád fejedelem a Duna-medencében élő magyar törzseket, az ún. kiskirályságokat egy nemzettel egyesítette és a sok kis honból megalkotta az egységes Nagy Országot, törvényeket és alkotmányt szabott, — a világtörténelem leg szebb országépítései közé tartozik. Amint Árpád hatalmas kíséretével (népes családjával és hun rokonságával, valamint a fehér magyarok sokaságával) megérkezett a Kárpátok belső peremére — Ungvár környékére, mindenfelé meghírdette, hogy "Ó, mint Attila király vérbeli leszármazója és jogos utódja, örökségének átvételére érkezett az országba." Ez az üzenet az egykorúak szemében jól érthető, határozott programot jelentett a magyarok, a hunok, árjak és turániak, fehérek és feketék együttműködését: vagyis senkinek semmiféle félelmet nem okozott jövelele. Árpád az ország minden kiskirályának elküldte követeit a megfelelő időben és azok — tolmács nélkül — közölték a föld ura: Árpád felszólítását, hogy hódoljanak meg.

Ami ezek után történt, arra vonatkozólag azt mondhatjuk, hogy a politikailag és katonailag hódító Árpádnak sikerült (meghozta elenyésző elvesztés árán, s páratlan gyorsasággal) az óslakos kultúrával is összeolvasztani a honfoglaló törzseket. Ezeken a legismertebb, nagyobb összefüggő "királyságokban" tömörült népcsoportokon kívül, ugyancsak (együttesen) nagylétszámú, de csupa kisebb "nagycsaládi" részekben élt a frank-avar háborúban szétszórta avar népség. Ezt különösen az ún. Knieza-térkép mutatja ki világosan. (E területeket honfoglaló ősünk 896-tól szállították meg, amikor a 7 törz végleges telephelyeit elfoglalta.) A felsoroltak kivétel nélkül mind magyarul beszélő népek voltak. Szlávokat és törököket sehol sem említene a források. Csak apró, szóróvándorok éltek a szolgáncok lehettek a másfaják ebben az időben.

MÉCS LÁSZLÓ:

Chronica Hungarorum

Mikor a földgömböt Isten megsúlyozta a Kárpát-medencét külön is gondozta a négy nagy folyóval négy szép részre osztva, hogyha Eden elvész, itt legyen új posztja.

Azután várt, amíg vándor történelmek lezajlanak: égre írt Mene-Tekelnek szavára avar, hun, gót sorsok betelnek s magyarok mítoszok mélyén útrakelnek.

Elhozta a magyart kárpáti magas fal gátján át ide, hol várta terülj-asztal; hozta vándormadár-vágygyal, tűzzel-vassal, Hadúr regéjével, gyors csodaszarvassal.

De sosem ihatta nyugodtan jóborát: nyugatról ellenség, keletről jóbarát kívánta elinni előle jóborát, keletről ellenség, nyugatról jóbarát

csalta ki tőle a szabadság-szerencsét, híres örökségét, — a hírhedt tál lencsét kínálva cserébe. S hogy ne legyen mentség, a rablásból jog lett: nagypecsétű mentség.

Ezért Isten égben szűz Pátrónát rendelt, hogy védje az ezer éves menetrendet, munkához, vetéshez, csókhöz kellő csendet, mert néha mint kerge kos bűnben kerengett.

Ezért az Egészért, mit Isten tervelt ki, (mit meg nem másíthat törpe földi senki, sem érdekszővetség, sem angol sem jenki), ezer évig élt és meghalt itt mindenki.

Mindenki! Jó, rosszak! Télel és tavasszal, hétszükszentével és terülj-asztallal épít Isten: avval, mit szeret s mit rosszalt; így épült hazánk is jóval és gonosszal.

Az első ütközet rövid, de döntő volt. Ungvár hun királya, Laborc nem magyar, hanem Hunországot akart alapítani. Árpád túlerejű seregének néhány százada "elintézte" a meghódolási felszólítást nem komyan vevő "lázadóit". Utána a hadsereg zöme délnyugatra fordult, Bihar felé, mindenütt a székelyek vezetésével. Ménrót hírére Laborc sorsának, északnak és önként behódolt. Közben a délebbi hágókon behatolt Tarján-tumán az ott ellenálló Gyalut verték, Gyalu is életét veszítette. Golád csatlakozott az Ond-tumánhoz és együttesen kergették a kevés ellenállást tanúsító Zalánt és csapatait. Szinte egyidőben a zömmel ez a középső hadoszlop is elérte a Tisza vonalát már szeptember elején, ami által biztosították a törzsek kocsi-szlopainak békés bevonulását a már előzőekben kiutalt telephelyekre.

Első komolyabb ütközetet kellett vívnia Árpádnak az alpári síkon, Csongrád-Kiskunfél- egyháza magasságában, de ezzel azután végleg megtörték Zalán bolgár csapatainak ellenállását és maga Zalán is "eltűnt".

A Nyék-tumán és a Jenő-hadosztály maradványai itt egyesültek a zömmel és ezek — a Golád-törz, valamint a "fehér magyarok" népével együtt — átvették a Dráva-torkolatától a Marosig terjedő és lényegében az Aldunára támaszkodó félkör-határvonal védelmét. Ezzel az Új Haza déleleti határszakasza biztosan Árpád kezében volt.

Mialatt a törzsek népei elhelyezkedtek, Árpád erős hadtesttel előretört Iszter-Gam-ig (Esztergom) és közben szétverte az utolsó ellenálló fészket is: Zobornak, az egyetlen "másképpen gondolkozó" avar törzsnek és a maradék morva csapatoknak az ellenállását is. Ekkor csatlakoztak az előbb már említett Árpádhoz húzó avar törzsek is. E lezáró hadművelete alatt Árpád összehívta a törzsek "oroszlánjait" a Csongrád melletti Szerre (a mai Pusztaszér), ahol 34 napos alapos tárgyalásokban nevet adtak az új hazának: Magyarország.

Épült a királyok göggyével, fényével, főrendek jograbló vágyával s vérével, közrendek vétkével, hős szeretetével, hangyanép-jobbágyok szent veritékével.

Építette dicső csaták diadalma, vesztett csaták Istent ostromló síralma, szívek csüggedése, szívek bizodalma, pápista, protestáns, Patak, Pannónhalma.

Építette minden, mi itt történt, termett, ami megtölt kamrárt és hangverseny-termet, álmok, férfi-izmok, megvalósult tervek, anyasággá szépült szépség, leány-termet.

Legszebb álmát adta belé erdő, bányá, barázda, bolt, műhely, gyár, vétek viránya, művészek, zenészek, költők fundálmánya, tudósok talánya, templomok magánya.

Az Egészet adta össze sok folyója, Fertője, hegylánc, aranya meg sója, Tiszában Attila hármas koporsója, Szűz Pátrónánk Pócsa, Gyűdjé, Csiksomlyója.

Ahogy Déva vára vérről építettett, úgy lett az egészben malter a szeretet, de nemcsak a magyar: román, szláv nemzetek, svábok adtak hozzá testvér-vért s könnyeket.

Egy-napfény hullt itten minden nép földjére, egy-kenyérből lett az élet hajtó vére, — míg bábeli zavart nem kavart beléje gyűlölet-korbáccsal agitátor érve.

Ezért az Egészért, amely a magyar hit alapkö-dogmája: lilom akart itt lenni kolostorban Árpád-házi Margit, megvetve szerelmet, szép királyi partit.

A Vészerződés értelmében az ország területét igazságosan és pontosan fölosztják a honfoglaló és a becsatlakozott törzsek között. A törzsek szeptember végére pedig rendben szétosztanak kijelölt területeikre. A törzsi területet nyilat húzva szétosztják a 108 nemzetség között, igazságosan szétbirtokolva a legfontosabbat: a lótarthoz nélkülözhetetlen nedves réteket, az aszókát. És a folyók, patakok és tavak partjain napok alatt a kerek félgömb-kamlik tőzrezi nőnek ki az áldott földből.

"Aztán vágni kezdik a kövér őszi másodfívet, gyűjteni kezdik mindenfelé a tűzelőrt a közleddő télre. A házak körül fűtőréteket szárad a gomba, meg a vadgyümölcs, az othlon-kamlik belsejében fokozatosan minden a helyére kerül. Asszony, férfi és gyermek boldogan nyújtózik el az őshánapos törődés után a megszokott fekhelyeken és a szeptember végi tiszta hajnalokon megcsillan a kupolák sötétbe nyúló istenfákra a mindennapi, újra feltámadó nap vidám és biztató jóreggeltje" — írja Padányi Viktor a már említett Dentumagaria c. könyvében.

A honfoglalás-honegyesítés-honalapítás előkészítése államférfiúi zsenialitással, messzelátóan történt. Ha még ehhez hozzávesszük, hogy 896. február 27-én Amulfot, Árpád nyugati főszövetségesét Rómában "német-római császárrá" avatták, akivel Árpád újabb 3 évre (899-ig) szövetségi szerződést köt, — ezáltal további teljes három esztendő biztosított népének a Kárpát-medencében történő legalaposabb berendezkedéséhez!

Ezért halt a hősök légiója sorba, ezért lett Rákóczi Rodostón a porta kitartottja, ezért típtorta a porba Petőfink s szabadságharcunk — jött-ment horda.

Bárhol ringott bölcső: az Egész ringatta; bárhol volt koporsó: az Egész siratta; Bárhol szállt pillangó, vagy Csoda: miatta az egész hagyta ott gondjait s kajtatta.

Komor kvaterkázók sírva-vigadása mindig az egésznek volt hervadozása; báhol nyílt virágok csöppje, tréása; mindig az Egésznek volt rá ámulása.

Hol szabad volt, hol meg más népek gyarmata, hol megvolt az Egész, hol meg csak harmada, — de minden részén, bár baj dőlt rá garmada; az Egészről zengett zsolttár és ballada.

Imából, munkából, hősi hitből, árva rokonsalagságból épült jellegűre, barbár sáska-népek vén Európára s hitére törtükben itt váltak halálra.

Európa aztán hálából tizedet szedett szépségéből! Kétharmadot szedett gyászos Trianonban! — De a Kárpát-segett Egészet őriz még a magyar Hísekegy.

Erő minden könnyecpp, vércsepp, balsors, bánat:

megmarad, alakul az energiának vastörvénye szerint s ezer új csodának hajtó ereje lesz, ha a hon föltámad.

Pátrónánk is megvan s könyörög érettünk, legyen a munkához, csókhöz kellő csendünk; könnyben, vérben fürdött fiatal nép lettünk; indulhat új ezer éves menetrendünk. Bakonybél, 1949. május 24.

Köszönettel...

Nem csak kérni kell tudni egy nemes cél érdekében, de illőn megköszönni is a segítséget. Az elmúlt két esztendő alatt kéressel fordultunk mindenkihez a KÁPOL-NAEPÍTÉS támogatásáért, hogy az öregdiákok segítségével elkészíttessük a színes üvegablak képet.

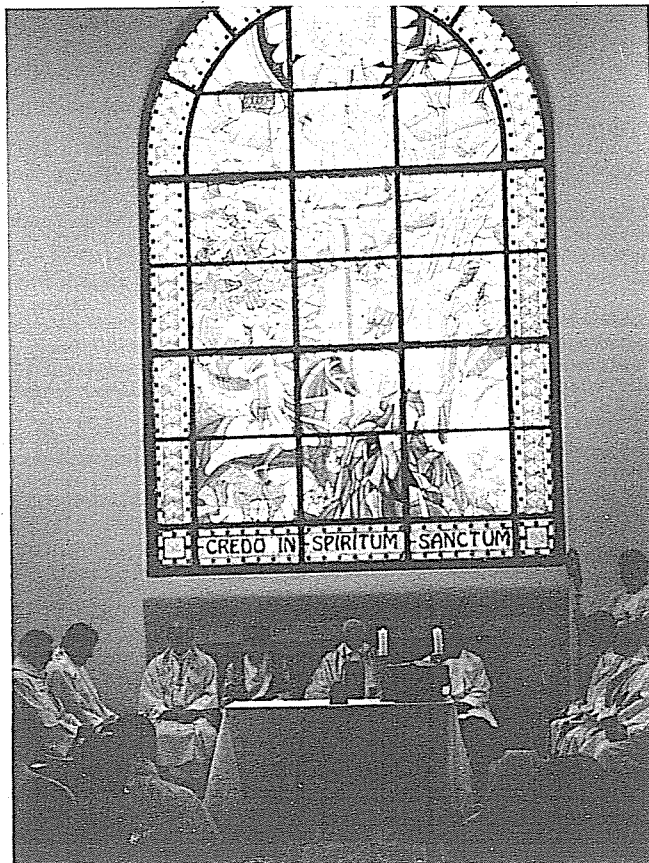
1994. tavaszán az Egyesület választmánya elfogadta ezt a célkitűzést. Az ott jelenlevő Haydú Zoltán (1936. évf.) néhány ezer \$ megajánlási ígérvénye adta az alapot. Elsőként Windisch-Graetz Vince (1931 évf.) a Dragsits fivérek (1939, 40, 44 évf.) valamint az 1944-ben végzetek 50.ik érettségi találkozójának adományai tették lehetővé a kivitelezés megindítását. Aztán jöttek a hálás öregdiákok befizetései, sokan lehetőségüket meghaladó összegekkel. Volt, aki csak néhány száz forintot tudott adni, többen már ezresekkel, néhányan tizezrekkel segítettek, de mindenki jószándékkal kísérte figyelemmel a közös célt.

Szabó Erzsébet művész nő áldozatos munkája eredményeként tökéletes kivitelezésben elkészült Nagy Sándor 1926-ban megálmodott - és kisméretű vázlaton rögzített - kompozíciója. Láttuk a művész nő kezeit, formázva az ólomfoglalásokat, vágva az üveget, a szilánkokkal sértett újjáival. Az anyagárak és a költségek emelkedése által folyamatosan csökkenő tiszteletdíj mellett, az üvegművész lelkesedésével főművének tekinthette ezt az alkotást, az "ezeréves keresztény magyarság" ábrázolását. Csakhát... a szükséges pénznek csak a felével rendelkezünk a múlt év végén. Kértük a Szentlélek segítségét és a további támogatást, mely nem maradt el. Karácsonyi örömhírként jött az ajándék: Rohr Rudolf (1944 évf.) egymillió forintja, hálásan emlékezve a nyolc esztendőre, Gödöllőnek köszönve sikeres életútja meg-alapozását. Így a kápolna 2-2 keskeny oldalablakaira is színes üvegminta kerülhetett.

Szent Norbert-ünnepségünkön adjuk át -. a keresztény oktatás 1000.évében - a minket nevelő és tanító premontrei rend kápolnája részére hálánk jeléül, a hívek és a mai gimnazisták épülésére, ezzel is fényt hagyva magunk után...

A kép alatti réztábla megörökíti: A PREMONTREI ÖREGDIÁKOK ADOMÁNYA - 1996 -

KÖSZÖNET MINDENKINEK !

Ha egy asztal elmondaná...

Máriabesnyői kertünk (ahol gyakran időzött Damjanich özvegye) házában a faragott ebédülőbútorok között van egy súlyos asztal. Valaha a nemzeti törekvések útkeresői ülhatték körül Pest belvárosában 1848-ban.

Az elmúlt évtizedekben egykori tanárok és diáktársak találtak az asztalnál helyet vendéglátáskor a lappangás időszakában az útkereső gondolatokkal. Nem csak a múlt emlékeinek felidézésével, de egy remélt továbbélés tervezésével is.

Előbb azokat a diákokat igyekeztünk összegyűjteni, akik eljöttek a rendi temetésekre, illetve összetartották az osztálytársakat a találkozókkal. Így formálódott az öregdiákokkal a kapcsolatteremtés előkészítése. A premontrei iskolák első összejövetelén Óbudán már az egyesület-alakítás lehetőségét kerestük, ami azt követően elkezdődött több száz személlyel. Az Egyesület meglévő hátterével, a megfogalmazott iskola-folytatás igényével kezdte el a Rend működésének felújítását, a gimnázium újjáélesztésének engedélyeztetését. Akkor már azt latolgattuk: Hogyan tovább?

A Fácános kerítésének túloldalán, a kis magánlakás szomszédságában előbb egy rendház épület, majd mellette a kápolna építőanyaga gyűlt. Hamarosan elkészült az alsó szint (ez Egyesületünk otthona), ahol a Szent Norbert-ünnepre gyűlhattünk össze.

Ezután már a további feladatok megvalósításáról beszélgettünk az asztalra kitett tervrajzok felett.

A szétszóródottság idején az idős rendtársakról gondoskodó, az utánpótlást továbbvivő, az újbóli "rendalapítást" és "iskolateremtést" vállaló és megteremtő, gondokkal küzdő Fényi Ottónak tettem fel a kérdést: miben segíthetnének az öregdiákok? valami olyanban, amiben a rendnek sokáig nincs anyagi lehetősége, de amivel a hálás öregdiákok is fényt hagyhatnának maguk után.

A kápolna-belső tervrajzán a főablakra mutatott rá. Méreteivel a Nagy Sándor (1868-1950) festőművész üvegablak vázlatának helyéül készült, a pogány magyarságnak a kereszténységhez vezető útját szimbolizálva. A művész ezt az 1927-es londoni kiállításán bemutatott vázlatát Stuhulmann Patriknak a gödöllői premontrei gimnázium első igazgatójának ajándékozta. Átmenekítve, félévszázadon egykori tanárom és cserkészparancsnokom szerény lakásában kiemelt helyén mindig megcsodáltam fakuló pasztell rajzolatát. Gimnáziumunk lépcsőházának mennyezetére tekintettünk fel, egy "megúszott" óra utáni szünetben Nagy Sándor: "hadak útja" festményére. Csaba királyfi-val mi is inkább a jövőbe kívántunk volna vágatni, mint visszamenni egy latinóra-ra. Azóta kiszaggatták a vásznakat, mi is egy élet újtának a végét járjuk. Így találkozott a közös cél, mintegy a mi múltunk jövőbe átvitele, egy újabb ábrázolás segítségével.

Azóta felépült a kápolna, ahol az öregdiákok évenkénti Szent Norbert-ünnepi találkozójukra jönnek össze. Ebben az évben már az elkészült üvegablak-kép is bizonyítja az öregdiákok háláját, a minket nevelő és tanító premontrei rendnek.

A kép alatti réztábla megőrökíti a keresztény oktatás 1000. évében:

A PREMONTREI ÖREGDIÁKOK ADOMÁNYA - 1996 - /Dragsits Imre/

Szívből bocsássunk meg!

Amit a legnehezebben tudunk nyújtani, azt kellene legelőször adnunk: a megbocsátást...

Megebocsátást? — Igen, ez az! Szükséges, hogy megbocsássunk újra és újra! Ha nem bocsátunk meg, tüstént fal emelkedik köztünk és a másik ember — feleség, gyermek, testvér között. Ez a fal börtönünké válhat. Életünkben mindekelőtt két dologra ügyeljünk: iparkodjunk másokat megérteni, és akkor meg is tudunk bocsátani!

Bizonyára sok embert ismerünk. Sokunknak a titkai is ismertek előttünk. Mindinkább megvilágosodik számunkra, hogy nincs két egyfor-

ma ember a világon — még környezetünkben sem.

Csodálatos, hogy minden ember egyedi, külön világ! Saját egyéni benső életével és gondjaival... Életének és gondolatvilágának legmélyebb mozgatórugója számunkra mindig ismeretlen, sokszor érthetetlen. Innen erednek a szinte kikerülhetetlen súrlódások, feszültségek, összeütközések, féltékenységek, irigységek...

Zavartalan együttélés csak akkor lehetséges, ha tudomásul vesszük, hogy a másik ember MÁS, mint MI. És ha készek vagyunk megbocsátani! (Elsősorban házastársunknak, munkatársunknak...) Különben

egy-kettőre „ostromállapot” következik be vagy napról-napra „hideg” avagy „meleg”-háború fenyegetésében élünk... Sokszor nagyszerű alkalmak kínálkoznak, hogy békét kössünk ellenfeleinkkel, hogy befejezzük a viszályt. Talán arra is van alkalmunk, hogy valami csekély ajándékot adjunk... egy lapot küldjünk sértett embertársunknak vagy meghívjuk és elmondjuk neki: újra szeretnénk jóban lenni vele... Ha az első lépést — ez a legnehezebb —, már megtettük, a többi könnyebb, sőt napsugaras lesz...

Ne feledjük: az első lépés a megbocsátás! Ez a legszebb ajándék, amit adhatunk. Nem is kerül pénzbe.

Bánk József

Vándor, mondd, hol van otthonod?

A patak szülőanyja nem a hegy.
A patak mindég vissza, hazamegy.

Nem bántja sem gát, se szerencse-kegy,
mindég biztos, mert mindég hazamegy.

Nemcsak biztos, de vidám harsogó,
ugródeszkája minden zuhogó.

Néhol felfajdul s tajtékkal kicsap,
könnyében szívárvány van s nincs iszap.

S mert nincs izappal tele kebele,
ha hőszinlábú lányka lép bele,

nem piszkítja be: pillanat alatt
piros csókot cuppant rá, s elszalad.

Bátran kacag, egészséggel jajong,
ha belehull korhadt ág, holt falomb,

rothadt vadalma s más élet-szemét:
a ritmusából nem veszít zenét.

Ha behajtják dolgozni a malomba,
ott is belékacag a fájdalomba.

Ha gyárba küldik: gépek csúnya piszkát,
munkások kormát mossa, s újra tiszták,

kifut, kövek közt hempereg, viháncol,
s víg gyónással minden szennyet kitáncol.

Így szép! Szívének így van igaza!
Pataklábbal én így megyek Haza!

Nem fontos, merre zúg a Tengerem.
Sebb emberségem: hazaterelem.

S ki hazamegy: munkája, könnye, csélcscap
csatangolása, naplopása célt kap.

Ki nem megy haza: mint mocsár, halálíg
poshad, s még gyöngye is iszappá mállik,

nincs mersze jajt, kacajt kiáltani,
unalom-lanton új hűrt váltani.

Ki nem megy haza: mint a Szaharában
bukdácsoló folyó, teng-leng magában,

s beissza, bánat-kétey és homok.

– Mondd, földi vándor, hol van otthonod??

Pünkösdi üzenet

Az élet tüskebokrokra
is kottáz mostan éneket.
Mondd, kottád van-e még neked?
Virágoztál, mint egy bolond:
szerelmes voltál. Vége. Pont.
Csak ennyi vagy? Más semmi?
Mondd!

Az élet a zöld föld-lapon
folyton kottáz, míg lépeget,
de nemcsak rózsá-hangjegyet!
Kék ibolyák kottáitól
az őszi halk kökörcsinig
a skála percére sem szűnik!

Dalolhatsz ezerjófűvet,
csak ne engedd, hogy szívedet
keservek rágják, mint nyüvek!
Szentlélek lánggal lobogó
pünkösdi rózsát énekelj
s oltár lesz színpad, dobogó!

Pipacs-kottából lázadó
dalt mondj, mely ugrar-forgató.
— csak ne légy orrod-lógató!
Ringó kalászkok színarany
kottáiból zengj búzadalt,
hétszer szent munka-diadalt.

Tarlón maradt kék szarkaláb
értelméből zengd talpukon
vérző kalász-szedők dalát.
Dérben dalolj a dáiák
kottáiból. A skála nagy,
míg jó az örök csend, a fagy.

A csillag sorsa: nemlét,
míg ember rája nem lép.
Ilyen volt a vén Föld itt.
Mert emberben kezdődik
a világ és az ember
kezdődik az Istenben!

...Most a Föld: bolondok háza.
Lovam lassít, nem cifrázza.
Jajt kiáltok. Itt a vége
minden zajnak: Örök béke
Ös-csendjébe készülődöm.
Vár az Isten: csendessége.

VÁD- ÉS VÉDŐBESZÉD

Én, Mécs, Isten szavának trombitája
s mint költő, élő lelkiismeret:
szétkürtölöm most minden égi tájra,
hogy vannak züllött ifjú emberek,
kikből nem lesz se szent, se honfi hős!
S e fiúkért valaki felelős!

A kis királyfit rajongástul égve
nagy mesterek védték a bűn elől,
grófok, bárók s a pápa őszentsége
is érdeklődött hogyléte felől,
— s ezekre nem vigyázott lelki csősz!
E fiúkért valaki felelős!

E fiúknak nem volt gyerekoszobájuk,
hol mese-forrást rejtnek a zsaluk,
lakásuk volt egy rossz-szagú muszáj-lyuk,
hol több család csókolott, pörölt, aludt!
Vagy ölben nőttek, s rájuk tört az ősz.
E fiúkért valaki felelős!

Vagy műhelyekben forgáccsal, csirizzel
kavart habarcs volt álom-malterük.
Az életükben ember-jóság-ízzel
nem találkozta, bár az ég derűt
szült, mert Istennel viselős!
E fiúkért valaki felelős!

Pofozta őket mester, gazda, béres,
s rugdalta a kikent, kifent segéd:
sokszor volt lelkük s hátuk alja véres,
bőrük tetveknek vacsora s ebéd.
A csontjuk vitriolos s nem velős.
E fiúkért valaki felelős!

Csak ezt hallották mindég: „te gazember”,
s ha többen voltak, akkor: „csőcselék”,
irigy ebek a dús koncokkal szemben,
s a háborúban ágyútöltelék!
Üvölni kell, bár közhely, ismerős:
e fiúkért valaki felelős!

Nem tudnak ők semmit a Bibliáról,
s hogy van Madách, Faust, lélek-asztagok!
S csak annyit tudnak az Isten fiáról,
hogy elítélt minden gaz gazdagot!
Kinél szurony s arany van: az erős!
E fiúkért valaki felelős!

Rothasztó testi-lelki rossz koszkából
nem hámozta ki senki kincsüket,
s zenghet a jóság száz angyal-torokból,
fülük az ég szavára már süket.
Szíviük gennyes, szemük nézése bős.
E fiúkért valaki felelős!

Ezeknek az lesz majd a messiásuk,
ki forradalmat, pénzt és nőt ígér,
a Múlt hulláján tánc lesz, kurjantásuk
világ-lángok között a Holdig ér.
Jön a Halál, a mindent elnyelős:
ítélet lesz, s valaki felelős!

Miletics Katalin művésznő plakettje.

EMLEKKÖNYV - EMLÉKMŰ

A hálás emlékezet, a diákkorunkhoz fűződő szeretet, a múltba merülő emlékek felidézése, múltunk megőrzése és továbbadása érdekében - ragaszkodó lelkesedéssel, de már megfáradt képességgel, s a tényeket idéző tudattal - igyekszünk összeállítani az emlékkönyvet. "Exegi monumentum..." tanultuk a latinórán, aztán évtizedeken át őriztük és gyarapítottuk magunk "emlékművét".

Sokan elhaltak az alkotók közül, egykori tanárok, továbbvívó diáktársak; sokan kerültek a határokon, a Kárpátokon túlra, élnek vagy nyugszanak már más országban. De 50-60 év távlatával visszatérünk gondolatainkkal a Fácános erdejébe, a gimnázium és a nevelőintézet falai közé, sokan évente legalább a Szent Norbert-ünnepi találkozóra megújult közösségünkbe is.

Emlékszel?... kérdeztük és kérjük találkozásainkon és körleveleinkben. Az emlékkönyv szerkesztői a fennmaradt jegyzetektől kiindulva, közreműködők összeállítása szerint legalább az alapját rakták le ezzel az "emlékműhöz". Sok mindent átértünk, megváltozott évtizedek alatt, de mi még tudjuk, mily nagyszerű volt a mi gödöllői iskolánk! Emléktárgyak gyűjtésével, melyeket évtizedeken át őriztünk, igyekszünk a még fellelhető emlékeztetőket megőrizni és bemutatni. A Fácán-soron viszontláthatjuk ezeket: évkönyveket, fényképeket, érettségi tablót, gimnáziumunk himzett zászlóját, a megcsokkintott cserkészlobogót, régi jelvényeket, néhány festményt. Sokan őriznek további emléktárgyakat, önmagukban élő visszaemlékezéseket. Kérjük ezek leírását, átadását, hiszen mulandóságunkban elvész mindaz, melynek megőrzése és továbbadása a mi feladatunk. Emlékezzünk!

Bár az évkönyvek, megmaradt iratok alapján állítjuk össze a gimnázium történetét, lehetnek kimaradt részletek. Ezek kiegészítésére; az öregdiákok birtokában és tudatában lévő emléktárgyak és visszaemlékezések további gyűjtésére kérjük mindenki segítségét köszönettel.

Az újjáéledt Rend új iskolát teremtett a Fácános domboldalán, ahol a mi múltunk emlékeztetere és a gimnázium diáksága számára kopjafás kegyelethelyet készítettünk. Emlékkönyvünk alapozásával, további megőrkítő írásainkkal emeljük maradandóbbá emlékművünket.

Az öregdiákoknak a múlt felidézése már a történelmet jelenti, hiszen szüleink két század éveiben élték meg azt, amit mi átvettünk sok részletével; számunkra a megírt történelemnél is több a megélt történelmünk. Sok család azért költözött Gödöllőre, hogy gyermekei a premontrei gimnáziumba kerüljenek. Sok szülő, aki a rendi iskolában nevelődött, Gödöllőre küldte fiaikat, unokáikat.

Évtizedek nélkülözött lehetőségei után Öregdiák Egyesületünk élesztette fel gimnáziumunk közösségét, az Alma Mater falai közé hívta össze az élőket. Egykori kápolnánk termében láthattuk viszont egymást, ahol a senior Tauszik Lojzi bácsi utoljára szólt hozzánk: Szeretett, drága jó Fiaim, premontrei öregdiákok...

Gödöllőt soha-soha el ne felejtsetek! És együtt mondjuk:

VIRTUTE VINCES!

ARANY JÁNOS: "Ha későn, ha csonkán, ha senkinek: irjad!"

Egyházi küzdelmek 1946-ban

Mindszenty József bíboros 1946 nyarán találóan fogalmazza meg a kormánynak küldött átiratában, hogy az ateista törekvéseket megvalósító kommunista vezetés „a gyűlölet és a bosszú pokoli boldogságát” éli át és érvényesíti a talpraálló ország életében.

A kormány felhívása, mely szerzilis módon a nép „hálára hangolását” követelte meg a katolikus egyháztól, a hercegprímás határozott véleménye szerint: *teljesíthetetlen*.

„Nemzeti halála”

ilyen előzmények után ne számítsunk az új rendszer — utasít vissza mindenfajta megalkuvást a hercegprímás.

És ha nem lesz holnap?

Minden nap újabb és újabb célokat tűzünk magunk elé, újabb és újabb ígérekkel halmozunk el másokat, s a nap végén — mert nem sikerül teljesítenünk őket — azt mondjuk: majd holnapról.

Talán fel sem merül bennünk a kérdés, mi lesz, ha nem is lesz számunkra holnap?

Talán eszünkbe sem jut, ha nem cselekszünk most, ebben a pillanatban úgy, ahogy elvárják tőlünk — embertársaink, az erkölcsi törvények, stb. — talán többé soha nem lesz rá alkalmunk. Hiszen bizonyos

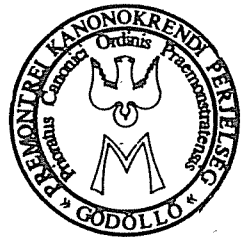
helyzetek csak egyszer fordulnak elő életünk folyamán. Ha abban a pillanatban helytelenül cselekszünk, elszalasztunk egy lehetőséget, ami egy újabb lépcsőfok lehetne a mennyország felé vezető úton.

Ha sok ilyen apró jócselekedeti lehetőséget hagyunk elveszni, s ha nem tesszük még időben jóvá őket, életünk utolsó pillanatában hiába „sopánkodunk”, mennyi időre lenne még szükségünk, hogy mindezeket jóvá tegyük.

Hiszen a mondást ismerjük: Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra!

Papszentelés Gödöllőn

Pünkösöd másodnapján, május 27-én, a délelőtti 10 órai szentmisén fogja pappá szentelni kápolnánkban Keszthelyi Ferenc váci megyéspüspök úr Holnapy D. Márton rendtársunkat, az újraalakult Gödöllői Premontrei Perjelségnek tavaly, 1995. augusztus 28-án örökfogadalmat tett tagját.

Dr. GÁBRIEL ASZTRIK-Egyesületünk Fővédnöke-jelezte, hogy június 2-től 8-ig szeretne hazalátogatni. Szeretettel várjuk az **ABBÉT** a találkozónkon!

GÖDÖLLŐI PREMONTREI GIMNÁZIUM
ÖREGDIÁKJAI - MOSTANI DIÁKJAI!

Egyesületünk nem csak az egykori diáktársakat fonta egybe ismét, de évtizedek alatt kapcsolat alakult ki a családtagokkal is, Gödöllő összekötő emlékezetével. A GIMNÁZIUMHOZ ragaszkodás tudatát kívánjuk tovább adni a mostani diákoknak és hozzátartozóinak tájékoztató körlevelünkkel is. Ismét találkozunk Gödöllőn 1996 június 8.-án Szent Norbert-ünnepi szentmisén a kápolnában, majd utána az "önképzőköri" megemlékezésen.

A diákok a kóruson és a karzaton helyezkednek el.

-PREMONTREI DIÁKOK - 1995/96. évben-
Az öregcserkészek megőrizték a csapatzászlót.
MOST RAJTATOK A SOR - LEGYETEK CSERKÉSZEK!
A gimnázium új csapatát ti alakítsátok meg.
Vegyétek át a zászlót, vigyétek ti a jövőben.

ÖREGCSERKÉSZEK! GIMNAZISTÁK!

1996 április 2.-án

találkoztunk a máriabesnyői temetőben IELEKI PÁL sírjánál. Elhelyeztük megemlékezésünkkel a premontrei cserkészek árva-lányhajás koszorúját. A cserkész törvény szellemében megújítottuk fogadalmunkat. **JÖMUNKÁT!**

A Magyar Cserkészszövetség 1996. augusztus 29. és szeptember 1. között rendezi meg a **Magyar Öregcserkészek Világtalálkozóját**, a III. MOT-öt. A rendezvény központi témája: az öregcserkészek összefogása, a magyar öregcserkészet feladatai és lehetősége, tehát a gyakorlati öregcserkésmunka lesz. A jelentkezéseket az MCSZ címére (Bp. Pf. 398. 1519), III. MOT megjelöléssel kéri.

A gimnázium hírei

Az 1992-ben újjászületett gimnázium, az elmúlt szeptemberben negyedik tanévét kezdte el. A 240 tanulóval megtelt a négyszintesre bővített iskolaépület, amelyben az idegen nyelvek, a biológia, kémia, fizika, ének-zene, rajz és a számítástechnika oktatását külön szaktantermek, szertárak is segítik. Sajnos, a testneveléshez továbbra is az agráregyetem létesítményeit kellett igénybe venni.

Az eddig eltelt három és fél év az új körülmények között éledő hagyományok erősödésének is időszaka volt. Így került sor a vasárnapi diákmisén az osztályok he-tente váltott szolgálatára, az egyházi és a nemzeti ünnepek megemlékezéseire, kisebb és nagyobb csoportok kirándulására, klubdelutánokra, színházi estékre, az ének és zenekar önálló rendezvényeire, Mikulás-meglepetésre, karácsonyi műsorra. Tradícióépítést szolgálnak a városi és országos tanulmányi, művelődési, valamint sportversenyek iskolai fordulói is. A gimnáziumi alapítvány támogatásából jelentős összeg jut ezek díjazására.

Bár a jelenleg minden termét kihasználó iskola szomszédságában alig félév alatt elkészült egy impozáns új épület kőművesmunkája és tetőszerkezete, kevés a valószínűsége annak, hogy a tovább növekedő létszám tanteremigényét ősszel meg lehessen itt oldani. Egyelőre, átmenetileg a rendház néhány helyiségét is igénybe kell majd venni. Részben ezért, részben a városban szervezett újabb, állami 8 osztályos gimnázium felvételi kapacitása miatt - az eddigiekkel ellentétben - csak egy első osztály kezd nálunk az 1996/97. tanévet.

Az érdeklődés a gimnáziumunk iránt újra igen nagy. Remélhető, hogy a március 1-jével induló képességvizsgálat a többszörös túljelentkezőkből olyan kisdíjakokat fog kiválasztani, akik az intézet évről-évre emelkedő követelményeinek is képesek lesznek megfelelni.

A jelen tanév második felében a szokásoknak megfelelően gyorsul fel az iskolai élet. A február 12-én kezdődő néhány napos szünet előtti utolsó esemény az egyetem aulájában tartott színes farsangi bál volt. (A felnőtt jelenlévők közül még sokan emlékeztek az 1947-es ipartestületi jelmezbálra és a következő farsang műsoros diákbáljára a konviktus összes termeiben!)

A továbbiakban az április elején kezdődő húsvéti szünet előtt lelkigyakorlat, majd május első két munkanapján az osztályok tanulmányi kirándulásai következnek. Ezután már csak hat, egy-egy ünneppel rövidített hét után, június 14-én az utolsó tanítási nappal véget ér ez az év is.

Az ünnepi Te Deum és évszáró június 22-én 10 órakor lesz a kápolnában, ahová a hajdani premontrei diákokat, ismerősöket nagy szeretettel várják az új gimnázium tanulói és a tantestület.

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

Tagsági Névsor 11.sz.kiegészítése

Változások: 1995.XI.1-től 1996.IV.1-ig

Elhunytak: RAVASZ LÁSZLÓ (1936.évf.), SÁRTORY OLIVÉR (1940), KISS LÁSZLÓ (1940)
UJFALUSSY ISTVÁN (1941), PUSKÁS SÁNDOR (1949).

Új belépők: VILÁNI MARTINKA (1936 pártoló), PUSKÁS SÁNDORNÉ (1949 pártoló),
SZERÉMI LÁSZLÓ (Rozsnyó).

A nyilvántartás és a postázás érdekében kérjük a címváltozás közlését, az Egyesület és az évfolyamfelelős részére. A diáktárs elhunytáról értesítést kérünk a hozzátartozóktól, hogy a temetésen búcsút vehessünk a megemlékezés csokrával.

TAGDÍJBEFIZETÉS

1996.évre a tagdíjat a Választmány 400 forintban állapította meg. Kérjük ezt, illetve a megajánlással növelt összeget az év folyamán befizetni. A belföldiek a mellékelt utalványon, vagy személyesen eszközölhetik, hasonlóan az elmaradt tagdíjat is. A hátrálékosok figyelmét egy emlékeztetővel hívjuk fel. Figyelembe véve egyes tagok anyagi körülményeit, továbbá a Felvidéken és Erdélyben lakók helyzetét, a tagdíj mérséklését, illetve elhagyását az évfolyamfelelősök is javasolhatják, vagy közöljük az Egyesület Vezetőségével ezt a tényt. Egyben kérjük a nehéz helyzetben lévő diáktársak felderítését, hogy a rászorulókat lehetőségeink szerint támogathassuk.

Belföldi befizetés az Egyesület (nevének feltüntetésével) részére a Gödöllői OTP-nél kezelt 11742049-20260804 számlaszámra történik. A befizetést bármelyik OTP-nél eszközöljük, mert a Postánál történő pénzfeladás után magasabb kezelési költséget számítanak fel az Egyesületnek. Külföldről valutaátutalás az Egyesület nevére az "OTP Gödöllő (megnevezéssel) 217-98405 2621/0112513" számú devizaszámlára lehetséges. Kérjük a külföldieket, hogy a valutát devizaszámlánkra utalják, lehetőleg MONEY ORDER INTERNATIONAL módon, vagy hazalátogatóval küldjék el, mivel -főleg a magánbankok által kezelt csekkek beváltásáért magas összegű levonást számolnak fel.

-KÖSZÖNJÜK !!!-

A tagdíj és megajánlás készpénzfizetése lehetséges a találkozón személyesen a pénztárnál, illetve az évfolyamfelelősnek is átadható. Az Egyesület anyagi támogatása azért is szükséges, mert a nyomda, posta, rendezvények és kegyeleti kiadások költségei megnövekedtek. Idén az Egyesület tagjai részére térítés nélkül biztosítjuk ünnepségünk napján a közös étkezést, hasonlóan levelezőlapokat és kápolna ismertetést is. Karácsonyi ajándékul pedig a gimnáziumunk történetét megörökítő Emlékkönyvünket szeretnénk megküldeni. Ezek költségei kimerítik az Egyesület pénzügyi keretét, hiszen a régi hősi-emlékmű helyén egy szerényebb emlékművet is szeretnénk létesíteni "kegyelethelynek".

BEFIZETÉSEK

Belföldi befizetési utalványokat (egyesületi, kápolnaépítési, alapítványi célra) az Egyesület küld az igénylőknek, hasonlóan jelentkezési lapot is, illetve a találkozón személyesen átvehető.

A "Kápolna-építésre", valamint a gimnáziumot és tanulóit segítő "Alapítványra" történő befizetésekről igazolást küldenek az évvégén. Az összegek levonhatók a személyi jövedelemadó-alapból.

Ezeket is megköszönjük !!!

EBÉD- IGÉNYLÉS:

(visszaküldendő 1996.május 25-ig !)

Bejelentem, hogy a Gödöllőn 1996. június 8.-i összejövetel alkalmából
.....azaz.....adag ebédet kérek.

NÉV:.....(.....évfolyam)

LAKCÍM:.....

DÁTUM:.....

M E G H Í V Ó

Szent Norbert ünnepi találkozó Gödöllőn
1996. június 8-án (szombaton).

A Gödöllői Perjelség és Öregdiák Egyesületünk várja idén is az egykori tanárokat és diákokat, a mostani gimnazistákat, a hozzátartozóikat, mindazokat, akiket összeköt a Premontrei Rend tisztelete, a Gimnázium és a Nevelőintézet szelleme, az iskolai évek alatt kifejlődött barátság és szeretet - egy közös találkozóra.

A HÉV Bp. Örs vezér-térről indul (8.50-kor) Gödöllő végállomásig (45p). 10.00-kor Szent Norbert tiszteletére ünnepi mise, megemlékezve a Rendről, az egykori tanárokról és diákokról, elhunytakról az új kápolna falai között (Fácán-sor 3.sz.). Kérjük az autóval érkezőket, hogy a gimnáziumnál parkoljanak, mivel a Fácán-soron kevés a hely. A nehezen járóknak adjunk segítséget.

A szentmise után az épületben megtekintjük a kiállítást, viszontlátva az érettségi tablókat, gimnáziumi emléktárgyakat, fényképeket.

12.30-14.00 óra közötti időben az egyetemi étkezdében közös ebéd, ami alkalmat ad az évfolyamonkénti találkozásra, beszélgetésre. Az ebéd térítésmentes az Egyesület tagjai és meghívott vendégei részére, tehát nem kell fizetni az ebédért. (Elhelyezünk egy dobozt az étkezdében, abba lehet elhelyezni a hozzájárulást azoknak, akiknek erre anyagi lehetőségük van.) Csak azt kérjük, hogy az "Ebéd-igénylés" kitöltésével (név, évfolyam, adagszám) 1996. május 25-ig az Egyesület címére küldjék meg, hogy az étkezők számának összesítése után a rendelést leadhassuk. Az étkezde asztalain ~~asztalain~~ táblákkal megjelöljük a jelzett évfolyamot és az ebédre jelentkezettek neveit. Külföldiektől levélben, vagy telefonon kérünk előre értesítést étkezési igényükről.

Kedvező időjárás esetén 14.30-kor koszorút helyezünk el a rendi temetőben, majd a volt gimnáziumi bejáraton megyünk a volt kápolnánk termébe, ahol 15.00 órai kezdettel emlékműsort rendezünk. Akik a délelőtti programon nem tudnak részt venni, erre Bp.-ről a 13.40-kor induló HÉV-val jöhetnek.

HÍVJUK VÁRJUK EGYMÁST SZERETETTEL !

Ezeréves a katolikus oktatás Magyarországon

Kassán az ottani öregdiákok ünnepe június 15.-én lesz, másnap Jászó felkeresése. Csoportos részvételünkhöz szükség lenne egy autóbuszra (kisbusz), kedvező áron. Kassán olcsó szálláslehetőségeket biztosítunk.

CÍMÜNK: GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE
2100 GÖDÖLLŐ, FÁCÁN-SOR 3.sz. Tel: 28/330879

Gödöllői ügyintézés: Bellus Zoltán
2100 Gödöllő, Fácán-sor 52.
Tel: 28/330289

Budapesti ügyintézés: Dragsits Imre
1023 Budapest, Árpádfejedelem u.46..
Tel: 1886889

